



1 PETRUS

4:12-5:14

Lijden om Christus, Gods tuchtiging en
dienend leiderschap in de gemeente.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/1-petrus/4-12-5-14

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Het slot van de brief als mogelijke toevoeging	3 min	4
2	Vervolging is voor christenen niet vreemd	2 min	6
3	Christus gehoorzamen boven de overheid	2 min	7
4	Christus lijdt mee met Zijn lichaam	4 min	8
5	Lijden voor de verbreiding van het Koninkrijk	4 min	11
6	God verheerlijken door als christen te lijden	3 min	13
7	Het oordeel begint bij het huis van God	2 min	15
8	Gods tucht en het beoordelen van onszelf	3 min	16
9	Gehoorzaamheid voordat het oordeel komt	3 min	18
10	Het oordeel over gelovigen en ongelovigen	2 min	20
11	Lijden naar Gods wil als soldaat van Christus	3 min	21
12	Je aan God toevertrouwen door goed te doen	4 min	22
13	Jezus liet Zijn zaak in Gods handen	2 min	25
14	Oudsten en opzieners in de eerste gemeenten	5 min	26

15	De oudsten dragen samen de herderlijke zorg	2 min	28
16	Vrijwillig dienen zonder winstbejag	2 min	29
17	Leidinggeven door te dienen en voor te leven	2 min	31
18	Vrouwen, het ambt en leiderschap als dienst	3 min	32
19	Nederigheid en verhoging op Gods tijd	4 min	34
20	Je zorgen aan God overgeven	2 min	36
21	De duivel weerstaan en samen standhouden	2 min	38
22	Gods genade brengt door lijden heerlijkheid	3 min	40
23	Silvanus, Babylon en de slotgroeten	2 min	42
	Om verder te lezen		44

1

Het slot van de brief als mogelijke toevoeging

Laten we 1 Petrus hoofdstuk 4 opslaan. We hebben het grootste deel van dit hoofdstuk behandeld. Er staat nog een stukje aan het einde, vanaf vers 12. Ik heb al een paar keer gezegd dat sommigen die dit boek hebben bestudeerd, het gedeelte vanaf vers 12 tot het einde van het boek als een toevoeging hebben beschouwd. Volgens mij berust dat oordeel op ongeveer drie dingen.

Het eerste is dat Petrus eerder, in hoofdstuk 3, vers 8, zei:

Ten slotte, wees allen eensgezind, vol medeleven, heb de broeders lief, wees barmhartig en vriendelijk.

1 PETRUS 3:8

alsof hij op het punt stond om af te ronden. Maar het gaat in werkelijkheid nog veel langer door. Een tweede punt is dat vers 11 van hoofdstuk 4 eindigt op een manier die klinkt alsof het bedoeld had kunnen zijn als het einde van zijn belangrijkste boodschap. Het eindigt met een lofprijzing en een amen, alsof dat het natuurlijke slot zou zijn geweest. De derde reden is dat sommigen de indruk hebben dat hoofdstuk 4, vers 12 geschreven is tegen een achtergrond van enigszins toegenomen lijden. Dat is natuurlijk een tamelijk subjectief oordeel als je het leest. Vanaf hoofdstuk 4, vers 12 lijkt er meer urgentie te zijn rond het lijden waarmee de lezers te maken hebben dan in de voorafgaande gedeelten.

Ik zei al dat dit een heel subjectief oordeel is, en ik weet niet of ik het zou kunnen onderschrijven, want hiervoor is er al volop sprake geweest van lijden. In sommige opzichten gaat het om onderwijs in abstracte zin over de waarde van lijden en de noodzaak om lijden te verdragen. Maar een deel ervan is heel praktisch geweest.

Daarbij bevreemdt het hun dat u niet meeloopt in dezelfde uitbarsting van losbandigheid, en zij belasteren u.

1 PETRUS 4:4

Er is al een vorm van vervolging gaande.

Maar in hoofdstuk 4, vers 12 spreekt hij specifiek over de vurige beproevingen. Het is niet zeker of alleen het feit dat je vrienden kwaad over je spreken een vorm van lijden is die ernstig genoeg is om vurige beproevingen te worden genoemd, alsof je echt in de oven zit. Aan de andere kant is afwijzing door je vrienden moeilijk. Het is een ernstige beproeving. Het heeft veel mensen ertoe gebracht het geloof weer de rug toe te keren. De schrijver van Hebreeën lijkt zich in het boek Hebreeën te richten tot zulke mensen. Vanwege vervolging door hun vrienden en verstoting door hun familie keren zij terug naar het jodendom.

Dit zou je een beproeving kunnen noemen. Elke vorm van verstoting, elke vorm van vervolging zou een beproeving kunnen zijn, zoals een vuurproef waarmee goud wordt beproefd. Petrus heeft de beproevingen al vergeleken met goud dat in het vuur wordt gelouterd, in 1 Petrus hoofdstuk 1, vers 7. Het is dus niet nodig om aan te nemen dat er op dit specifieke punt iets veranderd is in de omstandigheden van de lezers, of dat hij een onverwachte toevoeging schrijft. Maar ik geef je alleen mee dat sommige geleerden vinden dat er reden is om het zo te zien.

2

Vervolging is voor christenen niet vreemd

Hij zegt:

Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam.

1 PETRUS 4:12

Het is niet vreemd. Het lijkt vreemd wanneer het in het verleden niet is gebeurd en het nu wel gebeurt. Het is gewoon anders, anders dan je gewend bent. Maar het is niet echt vreemd in de zin dat het op de een of andere manier niet op zijn plaats zou zijn, of niet zou stroken met hoe de dingen horen te zijn. Lijden vanwege gerechtigheid is eenvoudigweg het gevolg van het feit dat je de handelwijze en de waarden van de wereld de rug toekeert, en dat zij daar niet blij mee zijn.

Het feit dat de meerderheid van de mensen in de wereld volgelingen van satan en de zonde zijn, en niet van God, betekent dat degenen die dit standpunt wel innemen, een minderheidsstandpunt innemen. Ze zijn in de minderheid, waarschijnlijk niet alleen tegenover hun burens, maar ook tegenover de machthebbers. Degenen die op politiek gebied regeren, zijn maar heel zelden de meest godvruchtige mensen. In veel gevallen hebben degenen die de top bereiken zich naar de top gevochten omdat ze op macht belust zijn. Daardoor zijn ze over het algemeen niet het soort mensen dat nederig is en zich aan God onderwerpt, enzovoort.

Dus degenen die de christenen vervolgden, waren vaak hun burens, maar ook degenen die macht hadden. Zij hadden legers, politiekorpsen en gevangenissen onder hun gezag, en hadden mensen om te martelen. In veel perioden van de geschiedenis waren de politieke gevangenen in werkelijkheid gewoon christenen. Hun trouw aan Jezus als Koning vormde wat werd gezien als een politieke bedreiging voor de machthebbers in hun land. Die wilden totale trouw en onderwerping aan zichzelf in plaats van aan God.

Dat is de oorspronkelijke situatie van lijden die we bij de eerste christenen aantreffen in Handelingen hoofdstuk 3 en 4 en 5. Het probleem hier is dat de discipelen een andere koning volgden, namelijk Jezus.

Dat bedreigde de alleenheerschappij van het Sanhedrin in het land. Zo gaat het vaak. Jezus eist totale trouw. Hij is de Koning. Hij is de Heere.

3

Christus gehoorzamen boven de overheid

Christenen die dat serieus nemen, beseffen dat zij, zoals Petrus zei, onderdanig moeten zijn aan de instellingen van mensen en aan de koning, maar dat dit slechts tot op zekere hoogte geldt. Onze onderdanigheid aan aardse overheden is voorwaardelijk, omdat we erkennen dat zij een beperkt gezagsgebied hebben. Binnen dat gebied zullen we ons aan hen onderwerpen, maar daarbuiten niet. Maar het gezag van Christus is universeel. Absoluut.

En Jezus kwam naar hen toe, sprak met hen en zei: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

MATTHEÛS 28:18

Daarom zal een christen die Christus serieus neemt, soms opkomen voor wat Christus wil bereiken. Dat zal ingaan tegen wat anderen in zijn leven willen bereiken, of het nu familieleden zijn of misschien de overheid zelf. Het is dus niet vreemd dat er een conflict is. Het is niet vreemd dat hier lijden is. Ze zouden minder lijden als ze de wapens opnamen om tegen hun vervolgers te vechten. Maar de eerste christenen deden dat nooit, omdat Jezus zei:

Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief; zegen hen die u vervloeken; doe goed aan hen die u haten; en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen;

MATTHEÛS 5:44

Dus als je vervolgd wordt door vijandige en gewelddadige mensen en je niet terugvecht, dan zul je klappen krijgen. Als je terugvocht, zou je misschien winnen en niet lijden. Maar als je niet terugvecht, dan is lijden vrijwel onvermijdelijk.

Het is dus niet iets vreemds. Beschouw het niet als iets vreemds, alsof het niet past bij het wereldbeeld dat je hebt. In je wereldbeeld moet ook plaats zijn voor lijden. Zoals hij in vers 1 van hoofdstuk 4 zei:

Welnu, omdat Christus voor ons in het vlees geleden heeft, moet ook u zich wapenen met dezelfde gedachte: wie in het vlees geleden heeft, is opgehouden met het dienen van de zonde,

1 PETRUS 4:1

Verwacht het.

4

Christus lijdt mee met Zijn lichaam

Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam. Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.

1 PETRUS 4:12-13

Jullie zijn het lichaam van Christus. Alles wat Zijn lichaam wordt aangedaan, wordt Hem aangedaan.

En de Koning zal hun antwoorden: Voorwaar, Ik zeg u: voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.

MATTHEÛS 25:40

zei Jezus. Waarom? Je raakt mijn lichaam aan, je raakt mij aan. Je gaat op mijn teen staan, mijn hoofd voelt de pijn. Het is één lichaam. Christus lijdt doordat Zijn lichaam lijdt. Toen Saulus onderweg was naar Damascus en Christus aan hem verscheen, zei Jezus:

en toen hij op de grond gevallen was, hoorde hij een stem die tegen hem zei: Saul, Saul, waarom vervolgt u Mij?

HANDELINGEN 9:4

Hij zei niet: 'Waarom vervolg je Mijn volk of Mijn volgelingen of zelfs Mijn lichaam?' Hij zegt:

Waarom vervolg je Mij?

Paulus had vóór dit moment Jezus nog nooit gezien. Hoe kon hij Jezus dan vervolgen? Hij vervolgde het lichaam van Christus.

Je raakt Mijn kinderen aan, je raakt Mij aan. In Zacharia staat:

Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Nadat Hij heerlijkheid heeft beloofd, heeft Hij Mij gezonden tot die heidenvolken die u beroven, want wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.

ZACHARIA 2:8

alsof hij Hem in het oog prikt. De oogappel is een hebraïsme dat de pupil betekent. Hij zegt:

Wie aan jullie komt, komt aan Mijn oogappel.

Het is alsof iemand God in het oog prikt als hij je aanraakt.

Christus blijft dus lijden door het lijden van Zijn volk. Petrus zegt:

Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.

1 PETRUS 4:13

Christus lijdt nog steeds, en jij neemt jouw aandeel daarvan op je. Er is een bepaalde hoeveelheid lijden die Christus uiteindelijk zal ondergaan voordat alles voltooid is. Hij heeft geleden aan het kruis. Hij is opgevaren naar de hemel, maar Hij blijft lijden wanneer Zijn lichaam lijdt.

In Kolossenzen doet Paulus deze heel vreemde uitspraak waar veel mensen geen raad mee weten. Kolossenzen hoofdstuk 1, vers 24. Paulus zegt:

Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente.

KOLOSSENZEN 1:24

Paulus zei: 'Ik zie mijn lijden als het aanvullen van een tekort in het lijden van Christus Zelf.'

Hij zegt niet dat Jezus, toen Hij hier was, niet genoeg heeft geleden. Hij zegt dat Christus nog steeds lijdt en zal blijven lijden totdat de strijd voorbij is, totdat de wereld gewonnen is, totdat Hij terugkomt en de gemeente niet langer vervolgd wordt. Zolang christenen lijden, lijdt Christus. Daarom, zegt Paulus, moet er in de geschiedenis een bepaalde beperkte, eindige hoeveelheid lijden zijn die Christus moet verdragen. Ik neem graag mijn aandeel op me. Als Christus in de geschiedenis een bepaalde totale hoeveelheid lijden moet ondergaan, en een deel daarvan op mij zal neerkomen, dan ben ik blij dat ik mijn deel daarvan op me kan nemen. Het is een interessante manier om ernaar te kijken.

5

Lijden voor de verbreiding van het Koninkrijk

Christus lijdt nog steeds, maar waarvoor? Toen Hij op aarde was, leed Hij voor ons behoud. Hij stierf voor onze verzoening. Maar waarvoor lijdt Hij nog steeds? Voor de verbreiding van het Evangelie. Om het Evangelie te laten doordringen in de gebieden die nog door de vijand van Christus bezet worden en om dat gebied te veroveren, is er conflict, confrontatie, vijandschap, vijandigheid en geweld tegen de gemeente.

Jezus zei:

En van de dagen van Johannes de Doper af tot nu toe wordt het Koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en geweldenaars grijpen het.

MATTHEÛS 11:12

Christus heeft dus in Zijn eigen vlees geleden voor onze verzoening.

De spreker gebruikt op beide plaatsen het Engelse woord 'propitiation', hier weergegeven als 'verzoening'.

Hij lijdt nu door ons heen voor de verbreiding of de verspreiding van Zijn Koninkrijk. Het Koninkrijk wordt nog steeds verbreid in een omgeving die in wezen vijandig staat tegenover Christus. Daar ontstaan de problemen. Daar komt het lijden bij kijken. Christus lijdt nog steeds in Zijn volk.

Paulus zei:

Ik neem graag mijn deel op me.

Hij zegt in Kolossenzen 1:24:

Ik ben blij dat ik voor jullie mag lijden.

En:

Met wat ik lichamelijk doormaak, vul ik voor de gemeente aan wat er nog ontbreekt aan het lijden van Christus.

Dit lijden vindt plaats ter wille van de uitbreiding van de gemeente, ter wille van het Koninkrijk van God. Christenen ondervinden lijden ter wille van Christus omdat het Evangelie en het Koninkrijk worden verbreid naar nieuw gebied, dat nog steeds door de vijand bezet wordt.

Petrus zegt dus dat je deelhebt aan het lijden van Christus Zelf. Je lijdt niet alleen. Je lijdt als een deel van Christus, als een deel van Zijn lichaam. Hij lijdt in jouw lijden. Dat is wat Petrus zegt. Hij zegt:

Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen.

1 PETRUS 4:13

Dat is wat Paulus zei:

Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente.

KOLOSSENZEN 1:24

Petrus heeft dezelfde gedachte. Verheug je over je lijden, omdat je jouw rol vervult. Je neemt jouw aandeel in het lijden van Christus op je, in deze lange veldtocht waarin Christus door de eeuwen heen heel veel moet lijden. Misschien is er een eindige hoeveelheid lijden die Christus van het begin tot het einde van de geschiedenis moet ondergaan, waarna het lijden ophoudt. Ik zeg niet dat Petrus dit zegt; dit is alleen een gedachte die bij me opkomt. Als die hoeveelheid inderdaad eindig is, blijft er minder over om op andere mensen neer te komen naarmate er meer van dat lijden op mij neerkomt. In zekere zin geldt dat, als de totale hoeveelheid eindig is, iemand anders minder zou hoeven te lijden naarmate ik meer lijd. Christus moet blijkbaar een

bepaalde hoeveelheid lijden ondergaan. Ik weet niet of dat een juiste manier is om ernaar te kijken, maar het klinkt alsof Paulus in Kolossenzen 1:24 op die manier spreekt. En Petrus zegt hier iets wat daar heel sterk op lijkt, misschien wel hetzelfde.

Wanneer Zijn heerlijkheid geopenbaard wordt, zal Hij ophouden met lijden.

6

God verheerlijken door als christen te lijden

Als u smaad wordt aangedaan om de Naam van Christus, dan bent u zalig, want de Geest van de heerlijkheid en van God rust op u. Wat hen betreft wordt Hij wel gelasterd, maar wat u betreft wordt Hij verheerlijkt.

1 PETRUS 4:14

Dat is natuurlijk de zaligspreking die Jezus uitsprak:

Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 5:10

En:

Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij.

MATTHEÛS 5:11

Hij zei:

Als je wordt uitgescholden omdat je bij Christus hoort, mag je je gelukkig prijzen. Want de Geest van Gods heerlijkheid rust op je. Zij bespotten Hem, maar jij geeft Hem eer.

Wanneer je op een godvruchtige manier vervolging ondergaat, verheerlijkt dat God. Het is alsof de Geest van de heerlijkheid op je te zien is, de Geest van God. Wat is de Geest van de heerlijkheid dan? Het is het beeld van Christus Zelf. Denk aan de woorden van Paulus in 2 Korinthe 3:18. Hij noemt de heerlijkheid; hij noemt daar ook de Geest van God. Hij zegt:

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 KORINTHE 3:18

De Geest van God deelt ons heerlijkheid op heerlijkheid mee terwijl we veranderd worden naar het beeld van Christus. De heerlijkheid van God is het beeld van Christus. De Heilige Geest is er om ons de gelijkenis van Christus mee te delen. En wanneer wij lijden zoals Hij leed en op het lijden reageren zoals Hij dat deed, wordt Hij in ons zichtbaar. Zijn beeld, Zijn karakter wordt in ons geopenbaard. De Geest van de heerlijkheid rust daadwerkelijk op ons, zegt hij.

En hij zegt:

Maar laat niemand van u lijden als een moordenaar of dief, of kwaaddoener, of als iemand die zich met de zaken van iemand anders bemoeit. Als iemand echter als christen lijdt, laat hij zich daarvoor niet schamen, maar God in dit opzicht verheerlijken.

1 PETRUS 4:15-16

Hij zegt dus dat lijden niet altijd goed is. Als je alleen maar lijdt omdat je een misdadiger bent en naar de gevangenis gaat, wees daar dan niet zo opgeblazen over. Beroem je niet op lijden vanwege wandaden. Maar als je lijdt omdat je christen bent, schaam je daar dan niet voor. Dat verheerlijkt God. Verheerlijk God hierin door ter wille van Hem te lijden.

7

Het oordeel begint bij het huis van God

Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

1 PETRUS 4:17

De gedachte dat het oordeel begint bij het huis van God, kwam al in Ezechiël hoofdstuk 9 naar voren. Daar zou de tempel in Jeruzalem de eerste plaats zijn waar het oordeel over het afvallige volk zou komen. Ezechiël voorspelde de komst van de Babyloniërs om Jeruzalem en de tempel te verwoesten. En in het visioen in Ezechiël 9 zag hij zes mannen met wapens om te slachten, ongetwijfeld engelen, in elk geval krijgers. En hij zag een andere man met een inktkoker.

God zei tegen de man met de inktkoker dat hij door Jeruzalem moest gaan en een merkteken moest zetten op het voorhoofd van degenen die zuchten en jammeren over de gruwelen die in de stad bedreven worden. Dat wil zeggen, op degenen die hart hadden voor de dingen van God. Zij kregen een merkteken met zijn inktkoker. En toen dat gedaan was, zei Hij tegen de zes mannen met de wapens:

Ga door de stad en dood iedereen die het merkteken niet op zijn voorhoofd heeft. Begin bij Mijn huis.

EZECHIËL 9:5-6

Daarmee bedoelde Hij de tempel. Begin bij de priesters. Begin bij degenen die de trouw aan Mijn verbond zouden moeten handhaven en dat niet doen. Laat hen als eersten omkomen. Het oordeel begint bij het huis van God.

Nu wordt daar in Ezechiël 9 natuurlijk de tempel bedoeld. Maar hier lijkt Petrus te zeggen dat wij het huis van God zijn, want hij zegt:

Het is tijd dat het oordeel begint bij Gods eigen mensen.

En als het eerst bij ons begint, bedoelt hij met ‘huis van God’ duidelijk ons. Het begint eerst bij ons, het huis van God.

Volgens mij zegt hij dat God, voordat Hij de wereld werkelijk kan oordelen, ervoor moet zorgen dat Zijn gemeente, om zo te zeggen, zelf geen vuile handen heeft. Als wij in dezelfde zonden leven en dezelfde compromissen sluiten als de wereld, hoe zou God hen dan rechtvaardig kunnen oordelen en ons niet? Wanneer God ons oordeelt, is dat om ons terecht te wijzen, zodat we niet veroordeeld hoeven te worden wanneer Hij de wereld oordeelt.

8

Gods tucht en het beoordelen van onszelf

Kijk eens wat er in 1 Korinthe 11 staat. In 1 Korinthe 11 spreekt Paulus erover hoe de gemeente daar het Avondmaal had misbruikt. Het ging zo ver dat sommigen zo veel wijn dronken dat ze dronken werden aan de tafel van de Heere. En anderen kregen niet genoeg eten en gingen met honger weg. Hij zei in vers 29 dat degenen die dit doen, deze maaltijd op onwaardige wijze gebruiken. Ze onderscheiden het lichaam van de Heere niet en misbruiken daardoor op deze manier het lichaam van de Heere, de gemeente. In vers 30 zegt hij:

Daarom zijn er onder u veel zwakken en zieken, en velen zijn ontslapen.

1 KORINTHE 11:30

Dat wil zeggen: vanwege dit misbruik.

Dat is zijn verzachtende uitdrukking voor ‘gestorven’. Velen zijn gestorven. Sommige mensen in de gemeente waren dood. Sommigen waren ziek geworden en sommigen waren zwak.

Paulus zegt dat daar een reden voor is. Dit is niet zomaar het natuurlijke verloop waarbij er onder de mensen steeds mensen wegvallen. Dit komt doordat jullie het lichaam van Christus en de tafel van de Heere misbruiken. Daarom gebeuren deze

dingen. De gemeente staat onder het oordeel. Dat neemt de vorm aan van ziekte en zelfs de dood van haar gemeenteleden.

Dan zegt hij in vers 31:

Want als wij onszelf zouden beoordelen, zouden wij niet geoordeeld worden.

1 KORINTHE 11:31

Als we gewoon naar ons eigen gedrag kijken en zeggen: ‘Dat is niet goed. Daar ga ik mee ophouden’, als we ons gewoon bekeren, zou God niet hoeven in te grijpen en dit soort dingen hoeven te doen. We zouden onszelf moeten corrigeren, zodat God ons niet hoeft te corrigeren. Maar hij zegt:

Maar als wij geoordeeld worden, worden wij door de Heere bestraft, opdat wij niet met de wereld veroordeeld zouden worden.

1 KORINTHE 11:32

Paulus zegt dat er drie mogelijkheden zijn. Als we zondigen, zouden we eenvoudig met de wereld veroordeeld kunnen worden. Of God, Die niet wil dat we met de wereld veroordeeld worden, kan ingrijpen en ons nu oordelen, ons terechtwijzen, ons corrigeren. Dan zullen we, wanneer het oordeel over de wereld komt, die dingen die het oordeel verdienen niet meer doen. Hij brengt een corrigerend oordeel in ons leven, een corrigerende tuchtiging, zodat we veranderen en niet veroordeeld hoeven te worden wanneer Hij de rest van de wereld oordeelt.

Hij zei dat er zelfs een derde mogelijkheid is. We zouden gewoon onszelf kunnen oordelen, en dan hoeft God niet in te grijpen en ons te tuchtigen. Als we gewoon ons eigen gedrag veranderen, is er geen reden voor God om in te grijpen en ons terecht te wijzen.

Hij zegt dat we geoordeeld moeten worden. Alle mensen moeten geoordeeld worden. Het liefst oordelen we onszelf, en dan houdt het daarmee op. Als we dat niet doen, is God zo aan ons toegewijd dat Hij ons zal terechtwijzen en ons zal laten omkeren, zodat

we niet met de wereld veroordeeld worden. Als dat niet gebeurt, is met de wereld veroordeeld worden blijkbaar de enige andere mogelijkheid. Maar voordat God het oordeel over de rest van de wereld brengt, brengt Hij het in Zijn gemeente. Het is een corrigerend oordeel. Het is een oordeel dat tot tuchtiging dient.

9

Gehoorzaamheid voordat het oordeel komt

Kijk eens wat Paulus in 2 Korinthe hoofdstuk 10 zegt. Een deel van wat ik wil lezen, is ongetwijfeld heel bekend. Het andere deel wordt er niet vaak bij gelezen. In 2 Korinthe hoofdstuk 10, vers 4 en verder, zegt Paulus:

De wapens van onze strijd zijn immers niet vleselijk, maar krachtig door God, tot afbraak van bolwerken. Want wij breken valse redeneringen af en elke hoogte die zich verheft tegen de kennis van God, en wij nemen elke gedachte gevangen om die te brengen tot de gehoorzaamheid aan Christus, en wij staan gereed om elke ongehoorzaamheid te bestraffen, zodra uw gehoorzaamheid volkomen zal zijn.

2 KORINTHE 10:4-6

We gebruiken deze Schrift over de wapenrusting van God meestal om te spreken over onze eigen persoonlijke strijd tegen demonen en dat soort dingen. Dat gedeelte over elke gedachte gevangen nemen tot de gehoorzaamheid aan Christus, daarbij denken we: 'Ik moet mijn gedachten tot gehoorzaamheid brengen, in gevangenschap aan Christus.' Dat moeten we ook, maar dat is niet wat hij zegt. Hij zegt namens zichzelf en de andere apostelen die bij hem zijn: 'Onze strijd is erop gericht de gedachten van alle andere mensen tot gehoorzaamheid aan Christus te brengen. Wij trekken eropuit om mensen voor Christus te winnen, om hun denken te veranderen, om hun gedachten ervoor te winnen zich te onderwerpen aan Christus, aan de heerschappij van Christus.'

Daarvoor hebben we machtige wapens bij onze opdracht om eropuit te trekken tegen de machten van de duisternis. Er zijn bolwerken die ons weerstaan. Wij kunnen die bolwerken met onze wapens neerhalen.'

Er zijn filosofieën en denkvormen en valse godsdiensten die als muren zijn die mensen gevangen houden in onwetendheid over God. Maar wij zijn hier om elk bolwerk neer te halen en alles wat zich verheft tegen de kennis van God, en om de gedachten van ieder mens gevangen te nemen tot de gehoorzaamheid aan Christus. Dit is de aanvallende zendingsopdracht van Paulus om mensen tot bekering te brengen, om hun gedachten door het Evangelie aan Christus te onderwerpen.

Hij zegt:

En ik ben er ook klaar voor.

Of misschien bedoelt hij dat God er klaar voor is. Ik weet niet precies hoe hij dit bedoelt.

De spreker bespreekt hier de Engelse formulering 'being ready', waarin het onderwerp niet wordt herhaald. Het Nederlandse citaat zegt expliciet 'wij staan gereed'.

Maar hij zegt:

En we staan klaar om alle ongehoorzaamheid aan te pakken zodra jullie gehoorzaamheid vervuld, of volledig, is. Ik weet niet precies hoe Paulus de ongehoorzaamheid wil bestraffen van degenen in de gemeente die daar niet thuishoren. Maar hij zegt: 'Ik kan de ongehoorzame mensen pas bestraffen wanneer de ware christenen hun zaken op orde hebben. Hoe zou ik onderscheid kunnen maken tussen de ware en de valse als de ware christenen zich net zo slecht gedragen als de mensen die geoordeeld moeten worden?'

Ik denk dat God Zich in dezelfde moeilijke positie bevindt. Als de gemeente compromissen heeft gesloten, hoe zou God de wereld dan kunnen oordelen zonder ook de gemeente te oordelen? Petrus zegt:

10

Het oordeel over gelovigen en ongelovigen

Want nu is het de tijd dat het oordeel begint bij het huis van God; en als het eerst bij ons begint, wat zal het einde zijn van hen die het Evangelie van God ongehoorzaam zijn?

1 PETRUS 4:17

Het begint bij ons. Maar bij ons is het natuurlijk een tuchtigend oordeel. Paulus zei dat God ons gedrag oordeelt om ons te tuchtigen, zodat we niet met de wereld veroordeeld zullen worden. Petrus zegt dat het oordeel bij ons begint. Maar hij zegt:

als het bij ons begint, hoe zal het dan aflopen met degenen die niet gehoorzamen?

Dat wil zeggen: als God ons streng aanpakt wanneer dat nodig is om ons terecht te brengen, hoe erg zal het dan zijn voor degenen die niet bij ons horen, die niet Zijn vrienden zijn, niet Zijn kinderen? Hij heeft Zich er niet toe verbonden hen eerst terecht te brengen. Hij zal hen gewoon keihard treffen. Voor hen is het veel erger dan voor ons. Maar voor ons is het al moeilijk genoeg, als degenen die als eersten Gods oordelen ondergaan.

En in vers 18 zegt hij:

En als de rechtvaardige nauwelijks zalig wordt, waar zal de goddeloze en de zondaar verschijnen?

1 PETRUS 4:18

Dit is Spreuken 11:31. Nogmaals, de rechtvaardige wordt nauwelijks behouden, of met moeite behouden. We worden natuurlijk door geloof behouden. Maar aan dat geloof vasthouden is soms moeilijk als je met vervolging en moeilijkheden te maken krijgt, en als je eenvoudigweg geduld moet blijven oefenen gedurende een lang leven waarin we tegenstand ondervinden. Het is moeilijk om behouden te worden. Dat wil zeggen:

het is moeilijk om stand te houden, om onder druk niet van het geloof af te vallen. Dat is moeilijk voor degenen die behouden worden, ook al zijn ze rechtvaardig. Maar hoeveel moeilijker is het voor degenen die niet godvruchtig zijn.

11

Lijden naar Gods wil als soldaat van Christus

In vers 19, en dit is een heel krachtig en belangrijk vers:

Daarom, laten ook zij die lijden naar de wil van God, hun zielen aan Hem, als de getrouwe Schepper, toevertrouwen in het doen van het goede.

1 PETRUS 4:19

Let hierop: net als een eerder vers dat we hebben bekeken, spreekt dit over lijden naar de wil van God. We kwamen dit tegen in hoofdstuk 3, vers 17, waar stond:

Want het is beter te lijden — als God dat wil — terwijl u goeddoet dan terwijl u kwaad doet.

1 PETRUS 3:17

Het kan Gods wil zijn dat je lijdt omdat je goeddoet. En dat is beter dan dat Hij je keihard moet treffen omdat je kwaad doet. Naar Gods wil is al het lijden uiteindelijk tot jouw welzijn en tot welzijn van het Koninkrijk van God.

Het kan Gods wil zijn dat Zijn volk lijdt. Dit is iets wat de Word of Faith-leer eenvoudigweg mist in haar kijk op God en Zijn bedoelingen en Zijn karakter. Zij zeggen dat een goede God nooit zou willen dat Zijn kinderen lijden. Een goede God zal nooit willen dat ze ziek of arm zijn, of dat ze op welke manier dan ook de beste dingen moeten missen die de wereld te bieden heeft. Wij zijn kinderen van de Koning. Zouden kinderen van de Koning niet met de voorrechten van de Koning moeten leven? Daarbij vergeten ze natuurlijk dat de Koning in oorlog is en dat de kinderen van de Koning in de loopgraven zitten.

Er zal een tijd komen dat de oorlog eindigt, en de kinderen van de Koning zullen naar het paleis gaan en als koningen leven. Maar nu niet. Dit is de tijd van oorlogvoering. Dit is de tijd waarin je van gevechtsrantsoenen leeft. Dit is de tijd waarin je in de modder slaapt, in de loopgraven. Dit is de tijd waarin de strijd woedt en de kogels je om de oren vliegen, en waarin je gewond kunt raken of zelfs neergeschoten kunt worden, gedood. Dit is de oorlog. We zijn kinderen van de Koning, maar de Koning is in oorlog, en wij voeren Zijn strijd voor Hem. En dat is niet gemakkelijk.

Paulus zei tegen Timotheus, kijk hier eens naar, 2 Timotheus hoofdstuk 2 en vers 3:

Lijd verdrukkingen als een goed soldaat van Jezus Christus.

2 TIMOTHEÛS 2:3

Als je soldaat wilt zijn, moet je tegen een stootje kunnen. Je moet bereid zijn moeilijke tijden door te maken, ontberingen. Dat is wat soldaten meemaken. Oorlog is een hel, en in deze oorlog moet je misschien iets doormaken wat op de hel lijkt. Veel christenen zijn op afschuwelijke manieren gemarteld in China en Rusland en andere communistische landen. In veel landen lijden christenen en worden ze elke dag gemarteld. Het is als de hel. Ze moeten als goede soldaten ontberingen verdragen.

Je bent een soldaat. Of je een goede soldaat zult zijn, is een andere vraag. Als je bereid bent voor Christus ontberingen te verdragen, dan ben je een goede soldaat van Jezus Christus. Petrus zei dat je naar de wil van God kunt lijden. Maar in 1 Petrus 4:19 zegt hij: als je een van die mensen bent die naar de wil van God lijden, dan is dit wat je daarmee moet doen. Hij zegt:

12

Je aan God toevertrouwen door goed te doen

Laat hen de bewaring van hun ziel aan Hem toevertrouwen door het goede te doen, als aan een trouwe Schepper.

Als je nu 'door het goede te doen' aan het einde van de zin zou zetten in plaats van waar het nu staat, wat net zo goed mogelijk is, zou er staan:

Vertrouw de bewaring van je ziel aan Hem toe als aan een trouwe Schepper, door het goede te doen.

De spreker bespreekt de woordvolgorde van zijn Engelse vertaling. In het Nederlandse Bijbelcitaat staat 'in het doen van het goede' al aan het einde.

Dat 'door het goede te doen' zegt iets over hoe je jezelf aan Gods handen toevertrouwt. Je doet het goede, en doordat je het goede doet, is er lijden gekomen. Als je ophoudt het goede te doen, wordt het lijden misschien minder, want juist doordat je het goede doet, komt dat lijden over je. Als je Christus niet zou volgen, zou de vervolging ophouden. En daarom is de verleiding om op te houden met het goede dat je die pijn bezorgt.

Hij zegt: nee, blijf het goede doen. En daarmee laat je jouw zaak in Gods handen. Als je wegvlucht, neem je jouw veiligheid in eigen hand. Blijf doen wat God wil dat je doet. Blijf de wil van God doen. Zelfs als je blijft lijden naar de wil van God, laat je daarmee de uitkomst in Gods handen, in plaats van in je eigen handen. Je verlaat je post niet zonder toestemming. Je trekt je niet terug wanneer het tijd is om op te rukken, alleen maar omdat je pijn hebt. Je doet het goede. Je blijft het goede doen, en zo laat je de uitkomst aan God over. Je vertrouwt je ziel aan Gods handen toe. Je doet dat omdat je Hem als een trouwe Schepper ziet. Je wilt geen enkele klus toevertrouwen aan iemand die niet betrouwbaar is. Je wilt de reparatie van je auto niet toevertrouwen aan een monteur die niet betrouwbaar is. Je wilt je rechtszaak niet toevertrouwen aan een advocaat die niet bekwaam of betrouwbaar is. Je wilt niets toevertrouwen aan iemand aan wie je het niet kunt toevertrouwen. Maar als je de bewaring van je ziel toevertrouwt aan Christus, of aan God als aan een trouwe Schepper, betekent dat dat je erop kunt vertrouwen dat die in goede handen is. Je hoeft niet bang te zijn dat Hij er verkeerd mee omgaat.

Paulus zei in 2 Timotheus 1 iets tegen Timotheus over precies dit onderwerp. In 2 Timotheus 1, vers 12, zei Paulus:

Daarom onderga ik ook deze dingen. Maar ik schaam mij niet, want ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben ervan overtuigd dat Hij bij machte is mijn pand, bij Hem weggelegd, te bewaren tot die dag.

2 TIMOTHEÛS 1:12

Let erop dat Paulus zegt:

Ik lijd, maar ik schaam me niet.

Petrus heeft eerder, in 1 Petrus 4:16, gezegd:

Als iemand echter als christen lijdt, laat hij zich daarvoor niet schamen, maar God in dit opzicht verheerlijken.

1 PETRUS 4:16

Paulus zegt:

Ik lijd, maar ik schaam me niet.

Waarom? Omdat ik weet dat God trouw is. Ik weet dat God ertoe in staat is. Ik weet dat God Iemand is op Wie je veilig kunt vertrouwen.

Ik weet Wie ik geloofd heb en ben ervan overtuigd dat Hij kan bewaren wat ik Hem heb toevertrouwd, zolang het aan Hem toevertrouwd moet blijven. Tot die dag. Tot de dag waarop de strijd eindigt en alle vijanden verslagen zijn en het lijden voorbij is.

Petrus zegt dus dat je je ziel aan Christus moet toevertrouwen door te blijven doen wat goed is en daarvoor te lijden. Misschien gewoon:

Lijd verdrukkingen als een goed soldaat van Jezus Christus.

2 TIMOTHEÛS 2:3

13

Jezus liet Zijn zaak in Gods handen

Als hij de christenen in 1 Petrus 4:19 opdraagt dit te doen, herhaalt hij alleen wat hij eerder, in 1 Petrus 2, al heeft gezegd dat Jezus deed. In 1 Petrus 2:23 staat:

Die, toen Hij uitgescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar het overgaf aan Hem Die rechtvaardig oordeelt;

1 PETRUS 2:23

Hij liet Zijn zaak in Gods handen. Wat betekent dat? Het betekent dat Hij naar het kruis ging en stierf. Hij zei:

Ik zou twaalf legioenen engelen kunnen roepen om Me hieruit te halen, maar Ik laat het in Gods handen. Ik ga de beker drinken die Hij Me heeft gegeven. Ik aanvaard gewoon Zijn plan voor Mij.

En dat betekende inderdaad dat Hij gegeseld en gekruisigd werd. Maar mocht het lijken alsof God nogal onrechtvaardig tegenover Hem was, dan is daar nog een vervolg op. Hij werd uit de doden opgewekt en verheerlijkt en kreeg de heerschappij over het hele heelal. Eigenlijk lijkt gegeseld en gekruisigd worden misschien een vrij kleine prijs voor zo'n beloning. En als dat zo is, geldt dat ook voor ons. Ook wij zullen met Christus regeren.

zei Paulus in 2 Timotheus hoofdstuk 2.

De gedachte hier is dus dat je erop moet rekenen dat je zult lijden. En terwijl je erop rekent dat je zult lijden, moet je er ook op rekenen dat je die goede dingen blijft doen die dat lijden over je brengen. Je wijkt niet terug. Je neemt je welzijn niet in eigen hand door een andere koers te gaan varen en compromissen te sluiten. Juist doordat je zonder compromissen het goede blijft doen, vertrouw je de zaak aan Gods handen toe. Je neemt zelf geen wraak; je laat de wraak aan God over. Je redt jezelf niet. Je laat het redden aan God over. Dat is wat hij zegt. Vertrouw het gewoon aan God toe. En je weet

niet precies wat Hij zal doen. Misschien ben jij de volgende die gekruisigd wordt. Of misschien haalt Hij je hieruit. Je weet het nooit. Maar waar het om gaat, is dat het aan Hem is om dat te doen. Het is Zijn keuze, niet de mijne. Hij is de Heere. Ik niet.

14

Oudsten en opzieners in de eerste gemeenten

Hoofdstuk 5 richt zich dan eerst tot de oudsten, die de gebruikelijke leiders in elke gemeente waren. Tenminste, de meeste gemeenten hadden oudsten. Niet allemaal. Er waren er die ze niet hadden, en Paulus moest Titus naar Kreta sturen om daar oudsten aan te stellen. Voor zover wij weten, waren er geen oudsten in de gemeente van Korinthe toen Paulus zijn brieven aan hen schreef. Er is geen enkele aanwijzing dat er leiding aanwezig was. En de hele gemeente moet de gemeentetucht uitoefenen wanneer de gemeente als geheel samenkomt. Nergens worden leiders in de gemeente van Korinthe genoemd, behalve dat hij over het huisgezin van Stefanus zei dat het zich helemaal aan de dienst van de gemeente had gewijd. En hij zei:

dat u zich ook aan zulke mensen onderwerpt, en aan ieder die meewerkt en zich inspant.

1 KORINTHE 16:16

Kennelijk waren er geen ambtsdragers in de gemeente aan wie ze zich konden onderwerpen.

Hier heb je dus een familie, het huisgezin van Stefanus. Het zijn christenen die al langer geloven. Zij zijn:

En ik roep u ertoe op, broeders — u weet dat het huis van Stefanus de eersteling van Achaje is en dat zij zichzelf ten dienste van de heiligen beschikbaar hebben gesteld —

1 KORINTHE 16:15

Ze wijden zich helemaal aan het werk van de bediening.

zei Paulus. Ze hadden dus niet altijd aangestelde leiders in de gemeenten. Gelukkig hadden ze wel een paar goede voorbeelden.

We lezen dat Paulus en Barnabas en de apostelen in de meeste gemeenten oudsten aanstelden. Het woord 'oudste' is presbuteros. Het is het gewone Griekse woord voor een oude man. En het wordt in het Nieuwe Testament vaak gebruikt wanneer het niet over ambtsdragers in de gemeente gaat. Dan gaat het niet over gemeenteleiders. Het gaat gewoon over oude mannen, tegenover jonge mannen of oude vrouwen.

Presbuteros is het Griekse woord voor een oude man. Dat is in feite ook wat het Engelse woord 'elder' betekent. Maar het is ook iemand gaan aanduiden die erkend wordt als iemand die op de een of andere manier leiding aan de gemeente geeft. De veronderstelling was dat degenen die al langer in het geloof staan, meer ervaring hebben, meer karakter, meer kennis en meer te onderwijzen. Zeker niet iedere oude man in de gemeente was een oudste in die zin dat hij als gemeenteleider erkend werd. Paulus stelde zelfs heel strenge eisen aan oudsten in 1 Timotheus 3 en in Titus hoofdstuk 1.

Dit zijn dezelfde personen die ook opzieners worden genoemd. In de King James en de New King James wordt dat vertaald met 'bishops', bisschoppen. Dat is geen goede vertaling. Dat is gewoon een kerkelijke invulling die de vertalers van de King James eraan gaven, omdat hun kerk, de Anglicaanse Kerk, bisschoppen had. Daarom gebruikten ze het woord 'bishops'. Maar het Griekse woord is episkopos, en dat betekent opzieners. De meeste moderne vertalingen geven episkopos weer als opzieners, omdat dat een letterlijke vertaling is. De oudere vertalingen gebruiken het woord bisschoppen. Maar wanneer de Bijbel over bisschoppen of opzieners spreekt, gaat het over hetzelfde als oudsten.

De meeste gemeenten hadden een groep oudere mannen in hun midden die de gemeente dienden met onderwijs en herderlijke zorg. We lezen in Handelingen hoofdstuk 20 dat Paulus de oudsten van de gemeente van Efeze bij elkaar liet komen toen hij in Milete was. Hij riep hen bij zich en zei hun dat ze de gemeente moesten dienen als herders en opzieners, episkopoi. Met andere woorden, de oudsten werden met hetzelfde woord aangeduid als bisschoppen, episkopos.

Ook hier doet Petrus precies hetzelfde als Paulus, want hij zegt:

De ouderlingen onder u roep ik ertoe op, als medeouderling en getuige van het lijden van Christus en deelgenoot van de heerlijkheid die geopenbaard zal worden:

1 PETRUS 5:1

Ik ben ook een christen die al langer gelooft, en ik stel mij op jullie niveau. We zijn allemaal dienaren van Christus. We zijn allemaal getuigen van het Evangelie. En ik spreek jullie niet toe als een soort bevelhebber die van bovenaf opdrachten geeft, maar gewoon als een van jullie, om jullie aan te sporen en te bemoedigen. Het woord aansporen betekent bemoedigen.

15

De oudsten dragen samen de herderlijke zorg

Hoed de kudde van God die bij u is en houd daar toezicht op, niet gedwongen, maar vrijwillig; niet uit winstbejag, maar bereidwillig;

1 PETRUS 5:2

Het woord 'weiden' is de werkwoordsvorm van het woord voor pastor, poimen in het Grieks. Poimen betekent een herder of een pastor, iemand die voor schapen zorgt. Dit woord is daar de werkwoordsvorm van. De oudsten krijgen dus de opdracht de pastors te zijn, of de kudde van God te weiden.

We vinden eigenlijk nergens in de Bijbel een gemeente die door één pastor wordt geleid. Het waren altijd de oudsten of de opzieners, en zij waren degenen die gezamenlijk de gemeente weidden. Zelfs de gemeente waar wij naartoe gaan, heeft er nog een aangesteld, hoewel ze hen pastors noemen, en daarbij lazen ze de eisen voor oudsten voor. Ze erkennen dat oudsten en pastors hetzelfde zijn.

Veel gemeenten erkennen dat niet. Ze hebben een hoofdpastor die als een algemeen directeur is, en dan hebben ze een raad van oudsten die iets anders is, een soort raad van bestuur of zoiets. Toen ik jonger was, zat ik in gemeenten waar de pastor als een van de oudsten werd beschouwd, maar van hem werd gezegd dat hij de eerste onder gelijken was. Dat is een uitdrukking die je in sommige gemeenten hoort. De hoofdpastor is onder de oudsten de eerste onder gelijken.

Hoe kan er een eerste onder gelijken zijn? Betekent het dat hij als eerste geboren is? Dat hij ouder is? Of staat hij hoger in rang? Als hij hoger in rang staat, is hij niet gelijk. Hoger in rang staan is iets anders dan gelijk zijn. Ik heb dat dus nooit begrepen, maar ik denk dat het een manier was om tegelijk vast te houden aan een model met een hoofdpastor en een model met oudsten. De pastor is een oudste, maar hij is de eerste onder gelijken.

In het Nieuwe Testament lezen we niet over eersten onder gelijken onder de oudsten. Er zijn gewoon oudsten. Petrus schrijft aan de oudsten en zegt tegen hen gezamenlijk: Zorg als herders voor de mensen die God jullie heeft toevertrouwd en geef hun leiding. Dat is episkopoi, het woord dat in sommige passages met bisschoppen wordt vertaald.

16

Vrijwillig dienen zonder winstbejag

Niet omdat het moet.

Dat wil zeggen, niet omdat iemand je dwingt het ambt op je te nemen, maar vrijwillig.

Dit suggereert dat oudste zijn in de eerste eeuw misschien niet zo aantrekkelijk was als nu. Veel mensen willen tegenwoordig oudste zijn. Veel mensen willen voorganger zijn. Voorganger zijn is een goede baan als je een grote gemeente hebt. Een behoorlijke baan. In die tijd waren de oudsten degenen op wie jacht werd gemaakt en die voor de leeuwen werden geworpen. In tijden van vervolging zochten de meeste keizers die de gemeente vervolgden, enzovoort, niet naar de gewone gemeenteleden. Ze zochten naar hun leiders, hun oudsten.

Ben je oudste? Vervul die taak dan niet omdat iemand je ertoe dwingt. Neem die taak niet op je terwijl je je hakken in het zand zet en je aan de muren vastklampt om te voorkomen dat je naar binnen wordt gesleept. Doe het vrijwillig.

De Engelse vertaling die de spreker bespreekt, zegt 'niet voor oneerlijke winst'. Het Nederlandse Bijbelcitaat heeft hiervoor 'niet uit winstbejag'.

Ik weet niet zeker of wij het oneerlijke winst zouden noemen. Er zijn niet veel voorgangers die betaald worden met geld dat bij bankovervallen is buitgemaakt. Wat zou oneerlijke winst dan zijn? Misschien zegt hij dat elke financiële motivatie voor een dienaar ongepast zou zijn. Het zou op oneerlijke winst neerkomen. Als hij God voor niets dient en de gemeente hem gewoon uit de goedheid van haar hart een vergoeding geeft, dan wordt hij door zijn bediening onderhouden. Maar als hij geld eist, is het eigenlijk niet gepast dat hij geld eist. Jezus zei tegen de discipelen:

Genees zieken, reinig melaatsen, wek doden op, drijf demonen uit. U hebt het voor niets ontvangen, geef het voor niets.

MATTHEÛS 10:8

Als hij geld eist, is het een beetje alsof hij de gemeente berooft. Het is misschien net oneerlijke winst. Misschien voegt Petrus daarom hier het woord 'oneerlijk' toe. Ik weet het niet.

Maar doe het met toewijding. Doe het niet omdat je ervoor betaald wordt. Doe het omdat je het graag wilt. Doe het niet omdat iemand een pistool tegen je hoofd houdt en zegt dat je moet dienen. Doe het omdat je bereid bent om te dienen, zelfs als het je ergens in de toekomst je leven gaat kosten, misschien zelfs als martelaar.

17

Leidinggeven door te dienen en voor te leven

ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn.

1 PETRUS 5:3

Verdorie, hij haalt alle voordelen weg. Je mag het niet voor het geld doen en je mag niet over de mensen heersen. Maar dit is natuurlijk wat veel voorgangers als hun taak zien: heersen. Ze zouden het niet zo noemen, want 'heersen' klinkt erg onderdrukkend. Maar Jezus zei in het Evangelie van Mattheüs tegen de discipelen:

En toen Jezus hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten macht over hen uitoefenen.

MATTHEÛS 20:25

Maar Hij zegt:

Zo moet het bij jullie niet gaan.

Onder jullie, de gemeente, zei Hij:

En Hij ging zitten, riep de twaalf en zei tegen hen: Als iemand de eerste wil zijn, moet hij de laatste van allen zijn en een dienaar van allen.

MARKUS 9:35

De positie van een gemeenteleider in de ware gemeente van Jezus Christus is geen bevoorrechte positie. Het is geen positie waarin je macht over andere mensen hebt. Het is een dienst die wordt verricht. Toen Paulus in Romeinen 12 de gaven van de Heilige Geest opsomde, was een daarvan de gave van het leidinggeven. Ongetwijfeld

had hij de oudsten op het oog. Zij geven leiding aan de gemeente als ze daar een gave voor hebben. Maar leidinggeven wordt voorgesteld als een van de diensten die worden verricht. Er is een gave van het leidinggeven, net zoals er een gave is van het geven en van het dienen en van andere dingen die ten behoeve van de gemeente worden gedaan. Het is niet ten behoeve van de man zelf.

In de meeste bedrijven, als het niet om de gemeente gaat, heeft de man met de meest verantwoordelijke positie ook het hoogste salaris en het meeste gezag, en kan hij mensen commanderen. Hij is de baas. Een bedrijf heeft een politieke structuur. Hij heeft de hoogste rang. Mensen schikken zich naar hem. In de gemeente is het omgekeerd. Het Koninkrijk van Christus is zo dat degenen die zich naar anderen schikken, degenen die anderen dienen, degenen die niet hun eigen belang zoeken en anderen niet commanderen, maar kijken hoe ze de belangen van anderen kunnen dienen — dat zijn de groten. Dat zijn degenen die de voornaamsten zijn, zei Jezus, degenen die de slaven van allen zijn. Dus als je toevallig een gemeenteleider bent en over mensen begint te heersen, begrijp je niet goed wat die positie betekent.

18

Vrouwen, het ambt en leiderschap als dienst

Ik geloof niet dat de Bijbel het aanstellen van vrouwen als oudsten werkelijk onderschrijft. Paulus leek dat aan te geven in zijn onderwijs over dit onderwerp in 1 Timotheus 2, vers 12 en verder. Hij zei:

Want ik sta niet toe dat een vrouw onderwijs geeft, en ook niet dat zij de man overheerst, maar ik wil dat zij zich stil houdt.

1 TIMOTHEÛS 2:12

Vervolgens beschrijft hij de vereisten voor oudsten. Veel mensen denken tegenwoordig: ‘Nou, daarmee houd je vrouwen klein. Daarmee houd je vrouwen weg uit de hoogste posities in de gemeente.’ Maar kijk, die hele uitspraak betekent dat we

het idee van wat een gemeente is, hebben verdraaid. We zien de gemeente als een bedrijf. 'Waarom kan een vrouw niet de algemeen directeur van het bedrijf zijn? Waarom ontzeg je haar dat?'

Nee, de gemeente is geen bedrijf. De gemeente is een gezin waarin degenen die de zwaarste last van het dienen dragen, degenen zijn die als leiders worden erkend. Het is niet per se een groot voorrecht om oudste te zijn. Het is een grote verantwoordelijkheid en een zware last. Ik zeg niet dat vrouwen die last niet even goed zouden kunnen dragen als sommige mannen dat doen. Maar het punt is dat Paulus, door te zeggen: 'Ik geef vrouwen die taak niet', hen niet klein houdt. Hij zorgt ervoor dat ze niet op de onderste sport terechtkomen en het grootste gewicht op hun schouders dragen. Het is niet een of andere bevoorrechte positie die hij hun onthoudt.

Dat leiderschap in de gemeente als een bevoorrechte positie wordt gezien, gebeurt alleen wanneer je anders over de gemeente denkt dan de Bijbel leert. Wanneer je denkt dat de gemeente een soort bedrijf is waar je op grond van je kwalificaties naar de top klimt, en waar aan de top de voorrechten te vinden zijn. Aan de top ligt het gezag. Daar kun je van bovenaf instructies geven, over mensen heersen en gezag over hen uitoefenen. Zo heeft Jezus het niet ingericht.

Jezus is het Hoofd van iedere man in de gemeente. Iedere persoon in de gemeente is aan Christus onderworpen. We hebben geen andere hoofden nodig in de gemeente. We hebben er al Eén. Wat we nodig hebben, zijn betere dienaren. De beste dienaren zijn degenen die volgens Jezus werkelijk in aanmerking komen om te worden gezien als degenen die je moet volgen. Een leider leert anderen door zijn woorden en door zijn leven hoe ze een betere christen kunnen zijn. Maar dat leven dat anderen iets leert, is een leven van dienstbaarheid en nederigheid. Het is, zoals ik al zei, geen bevoorrechte positie.

Er staat dus dat ze niet moeten zijn:

ook niet als mensen die heerschappij voeren over het erfdeel van de Heere, maar als mensen die voorbeelden voor de kudde geworden zijn.

1 PETRUS 5:3

Leidinggeven door het voorbeeld te geven.

En als de Opperherder verschijnt, zult u de onverwelkbare krans van de heerlijkheid verkrijgen.

1 PETRUS 5:4

En daar is er maar Eén van.

Degenen die die lasten dragen en zich kwetsbaar opstellen, zodat ze het doelwit van de vervolgers worden, worden niet beloond, krijgen geen voorrechten en krijgen geen groot gezag over anderen. Zij zijn de dienaren, en meestal zijn zij de eersten die door de vervolgende machten worden gevangengenomen en als martelaar worden gedood. Later zal er een kroon voor je zijn, wanneer de Opperherder verschijnt. Als je dit goed hebt gedaan, zul je de passende beloning krijgen, een kroon die niet zal verwelken.

19

Nederigheid en verhoging op Gods tijd

Dan zegt hij in vers 5:

Evenzo, jongeren, wees aan de ouderen onderdanig; en wees allen elkaar onderdanig. Wees met nederigheid bekleed, want God keert Zich tegen de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.

1 PETRUS 5:5

Hier lijkt het woord 'oudsten' eenvoudig voor oudere mannen te worden gebruikt, omdat het tegenover jongere mensen wordt gesteld. 'Oudsten' in vers 1 waren de mannen die de oudsten van de gemeente waren. Hier gaat het kennelijk gewoon om oudere mannen in het algemeen. Jongere mensen onderwerpen zich aan oudere mensen.

Alle christenen zouden tegenover alle andere christenen een houding van onderdanigheid moeten hebben.

Deze uitspraak:

De spotters zal Híj wel bespotten, maar zachtmoedigen zal Hij genade geven.

SPREUKEN 3:34

komt eigenlijk uit Spreuken hoofdstuk 3, vers 34. Hij wordt ook in Jakobus aangehaald. Je wilt niet dat God je weerstaat, dus wees nederig. Nederigheid leidt ertoe dat je je aan anderen onderwerpt of anderen dient. God zal je genade geven als je nederig bent. Als je hoogmoedig bent en probeert te ontkomen aan het je op de juiste manier onderwerpen aan anderen en het dienen van anderen, dan zal God tegen je zijn. Hij zal je weerstaan.

Verneder u dan onder de krachtige hand van God, opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt.

1 PETRUS 5:6

De spreker licht hier de Engelse woorden ‘that He may exalt you’ toe als ‘opdat Hij je kan verhogen’. Het Nederlandse Bijbelcitaat zegt ‘opdat Hij u op Zijn tijd verhoogt’.

De woorden ‘that He may’, ‘opdat Hij kan’, betekenen dat Hij het niet kan als jij het niet doet. Als jij jezelf verhoogt, kan Hij je niet verhogen. Je hebt daar de juiste gezindheid niet voor. Hij kan je geen zichtbare positie in Zijn Koninkrijk geven als je voor jezelf niet de laagste plaats zoekt. Als je jezelf vernedert, zal God je een beetje eer kunnen toevertrouwen. Als je al op zoek bent naar eer, heb je niet de juiste gezindheid om Hem zoiets aan je te laten toevertrouwen.

Daarom denk ik, wanneer ik mensen hoor zeggen: ‘Waarom kan ik hier geen voorganger zijn?’: ‘Omdat je dat net zei. Daarom.’ Ze zeggen: ‘Ik ben een vrouw. Ik zou ook voorganger moeten kunnen zijn.’ Nou, als je een man was, zou ik met die houding ook niet willen dat je voorganger werd. Je probeert jezelf te verhogen. Je ziet het voorgangerschap als een positie die staat voor wat je hebt bereikt en die aanzien geeft,

en je bent boos dat die je wordt onthouden. Alleen al je klacht laat zien dat je jezelf probeert te verhogen. Het maakt me niet uit of je een man of een vrouw bent: als je voor jezelf een positie zoekt, wil ik niet in de gemeente zitten waaraan jij leidinggeeft. Je wilt leiders hebben die geen positie zoeken, die zichzelf vernederen, en die God kan verhogen.

De voorganger van de gemeente waar ik naartoe ga, Jim, was gewoon een dienaar van de vorige voorganger. Hij diende voltijds, zonder betaling. Volgens mij is hij met pensioen, als ik me niet vergis. Ik kende hem toen niet, maar hij diende de toenmalige voorganger, die een veel jongere man was dan hij. Hij zocht niets voor zichzelf. Hij zocht geen enkele eer. Hij was gewoon een dienaar. De jongere voorganger stierf aan kanker, en toen werd Jim gevraagd om in te vallen en voorganger te worden. Hij heeft zichzelf niet verhoogd. Ik denk zelfs niet dat hij er per se bijzonder naar verlangde om voorganger te zijn. Hij is gewoon bereid om te dienen. Hij is een heel nederige man. Ik spreek graag met trots over hem, omdat hij een van de nederigste voorgangers is die ik ooit heb gekend. Het is heel opwindend om dat te zien, omdat zoveel gemeenten worden bestuurd als politieke organisaties, waarbij de voorganger zichzelf in een soort politieke positie ziet waarin hij zeggenschap over mensen heeft. Dat is niet wat de gemeente is.

20

Je zorgen aan God overgeven

In vers 7 staat:

Werp al uw zorgen op Hem, want Hij zorgt voor u.

1 PETRUS 5:7

Dat wil zeggen: laat Hem Zich voor jou zorgen maken over de dingen. Verneder jezelf. Zoek niet je eigen belang, en laat God de zorgen die je normaal over je eigen omstandigheden zou dragen, op Zich nemen.

Maar zoek eerst het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze dingen zullen u erbij gegeven worden.

MATTHEÛS 6:33

En laat God Zich zorgen maken over de rest.

Je hoeft je geen zorgen te maken als Hij dat voor je doet.

Het is net als dat verhaal over een man die Bob heette. Al zijn vrienden kenden hem als iemand die zich voortdurend zorgen maakte. Hij maakte zich overal zorgen over, zelfs over kleine dingen. Het was vervelend om bij hem in de buurt te zijn, omdat hij altijd over alles zat te piekeren en overal angstig over was. Zelfs over dingen waar je je redelijkerwijs geen zorgen over hoefde te maken. Op een dag zag een van zijn vrienden, die hem al een tijdje niet had gezien, hem op straat. Hij liep met een verende tred en een glimlach op zijn gezicht, en zijn hele houding was totaal anders.

De man zei: 'Hé, Bob, ben jij dat?'

Hij zei: 'Ja, ik ben het.'

Hij zei: 'Ik herken je nauwelijks. Je lijkt helemaal niet jezelf.'

Bob zei: 'O ja, ik ben een ander mens geworden. Vroeger maakte ik me de hele tijd zorgen, maar ik maak me nergens meer zorgen over.'

Zijn vriend zei: 'Nou, dat heeft echt een verschil gemaakt in je leven. Hoe komt het dan dat je je nergens meer zorgen over maakt?'

Hij zegt: 'Ik heb iemand ingehuurd die zich voor mij overal zorgen over maakt. Als ik ooit ergens mee zit, huur ik hem in en dan maakt hij zich gewoon zorgen voor mij, in mijn plaats.' Zijn vriend zei: 'Hoeveel rekent hij voor die dienst? Van die specifieke dienst heb ik nog nooit gehoord. Wat kost dat?'

Bob zei: ‘Dat kost ongeveer tienduizend dollar per maand.’

Zijn vriend zei: ‘Hoe ga je dat in vredesnaam betalen?’

Hij zei: ‘Dat is zijn zorg. Ik heb geen zorgen. Al mijn zorgen zijn van hem.’

Dat verhaal is misschien door dit vers geïnspireerd.

Dat wil zeggen: werp je zorgen op Christus.

Hij zorgt voor je.

Hij maakt Zich zorgen voor jou. Dat is Zijn probleem.

21

De duivel weerstaan en samen standhouden

Dan zegt hij in vers 8:

Wees nuchter en waakzaam; want uw tegenpartij, de duivel, gaat rond als een brullende leeuw, op zoek naar wie hij zou kunnen verslinden. Bied weerstand aan hem, vast in het geloof, in de wetenschap dat hetzelfde lijden ook aan al uw broeders in de wereld opgelegd wordt.

1 PETRUS 5:8-9

Je bent niet de enige die dit doormaakt. Over de hele wereld stuurt de duivel zijn troepen op de gemeente af. Denk niet dat je er helemaal alleen voor staat. Soms is een van de moeilijkste dingen aan lijden dat je je afgezonderd voelt. Je denkt dat wij ergere dingen doormaken dan andere mensen. ‘Hoe komt het dat dit mij moet overkomen? Waarom ik?’ ‘Waarom ik?’ suggereert dat ik iets doormaak wat andere mensen niet hoeven door te maken. Waarom ben ik degene die dit overkomt?

Petrus zegt dat je satan beter kunt weerstaan door te bedenken dat je er niet alleen voor staat. Het overkomt niet alleen jou. Dit overkomt al je broeders over de hele wereld. Iedereen krijgt met lijden te maken.

En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.

2 TIMOTHEÛS 3:12

Dat zei Paulus. Petrus zei dat de duivel je vijandig gezind is. Hij wil je vernietigen. Hij valt je aan, en dat doet pijn. Maar denk niet dat jij de enige bent die dit overkomt. Put kracht uit de wetenschap dat je over de hele wereld broeders hebt die precies dezelfde dingen meemaken.

Natuurlijk maken veel broeders over de hele wereld, wanneer wij beproevingen doormaken, veel ergere dingen mee dan wij ons zelfs maar kunnen voorstellen. Denk niet dat lijden iets vreemds is. Het is iets wat alle broeders meemaken.

Dat zegt hij in vers 9. Jakobus zei dat ook in Jakobus 4:7:

Onderwerp u dan aan God. Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvluchten.

JAKOBUS 4:7

Hier wordt niet gezegd dat hij vlucht. Weersta hem gewoon. Dat wil zeggen: geef niet toe. Bezwijk niet onder de druk die hij op je uitoefent. Hij wil je verslinden. Wat gebeurt er wanneer de duivel een christen verslindt? Ik weet het niet, maar het klinkt niet goed. Het kan niet iets zijn waarvan je wilt dat het gebeurt. Weersta hem daarom. Geef niet toe.

22

Gods genade brengt door lijden heerlijkheid

Vers 10:

De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u — na een korte tijd van lijden — toerusten, bevestigen, versterken en funderen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

1 PETRUS 5:10-11

Deze uitspraak in vers 10 bevat behoorlijk veel informatie waar we niet diep op kunnen ingaan. Allereerst wordt God de God van alle genade genoemd. Hij is de God van alle genade, maar er moet een reden zijn om Hem hier zo te noemen. Er wordt in de Schrift immers vaak over God gesproken, en nergens anders dan hier wordt Hij de God van alle genade genoemd. Er zijn redenen om juist deze titel voor God in juist dit verband te gebruiken.

Hij zegt dat je lijden doormaakt, maar dat de God Die je dient de God van genade is. Hij zal je er de genade voor geven, zodat je er, nadat je een tijd hebt geleden, baat bij zult hebben. Je zult volmaakt worden, versterkt worden, een vaster fundament krijgen en steviger komen te staan dan daarvoor.

Er staat ook over de God van alle genade dat Hij ons door Christus Jezus tot Zijn eeuwige heerlijkheid heeft geroepen. We hebben bij andere gelegenheden al besproken wat heerlijkheid betekent. Heerlijkheid betekent dat je op Jezus gaat lijken. Dat is onze hoop. In Kolossenzen zei Paulus:

Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid.

KOLOSSENZEN 1:27

Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere als in een spiegel aanschouwen, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt.

2 KORINTHE 3:18

De heerlijkheid van Christus is waartoe we geroepen zijn en wat ons beloofd is. Maar dit komt door lijden.

Toen Jezus na Zijn opstanding uit de dood de twee mannen op de weg naar Emmaüs ontmoette, zei Hij tegen hen:

En Hij zei tegen hen: O onverstandigen en tragen van hart! Dat u niet gelooft al wat de profeten gesproken hebben! Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?

LUKAS 24:25-26

In 2 Korinthe 4 zegt Paulus:

Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

2 KORINTHE 4:17

Het lijden bewerkt heerlijkheid voor ons. Terwijl God ons in ons lijden genade geeft om dat lijden te dragen zoals Christus, worden we dichterbij die heerlijkheid waartoe Hij ons geroepen heeft, bij dat gelijkvormig zijn aan Christus. Door ons lijden worden we vaster gegrond, volmaakter, sterker en standvastiger gemaakt.

De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u — na een korte tijd van lijden — toerusten, bevestigen, versterken en funderen. Hem zij de heerlijkheid en de kracht in alle eeuwigheid. Amen.

1 PETRUS 5:10-11

Met andere woorden, laat de heerlijkheid van Christus het laatste hoofdstuk en het laatste woord zijn, datgene waar het uiteindelijk om gaat. Het enige waar het ons om gaat, is niet dat wij aan het lijden ontkomen, maar dat Christus verheerlijkt wordt en Zijn heerschappij zich uitbreidt tot in alle eeuwigheid.

23

Silvanus, Babylon en de slotgroeten

Over de laatste paar verzen hebben we in onze inleiding al iets gezegd. Ze vormen alleen nog de afsluiting. Ze zeggen iets over de plaats vanwaar de brief geschreven is en dat soort dingen.

Met de hulp van Silvanus, die voor u, naar ik meen, een trouwe broeder is, heb ik met weinig woorden geschreven, u aangespoord en betuigd dat dit de ware genade van God is, waarin u staat.

1 PETRUS 5:12

Dit betekent dat Silvanus waarschijnlijk zijn schrijver was, aan wie hij de brief dicteerde. Of het is mogelijk dat Silvanus de brief bezorgde. Maar hij zegt:

Ik heb jullie via Silvanus geschreven.

Dus ik denk dat Silvanus hier een functie had bij het schrijven.

Je houdt stand door de genade van God die je gegeven is. Die stelt je in staat om stand te houden in plaats van te bezwijken onder de druk van verdrukking enzovoort.

Zij die in Babylon is, Dat moet de gemeente zijn vanwaar hij schrijft.

U groet de mede-uitverkoren gemeente die in Babylon is, en Markus, mijn zoon.

1 PETRUS 5:13

Dus hij brengt groeten over van degenen in de gemeente waar hij zich bevindt, in Babylon. Ik heb gezegd dat dit waarschijnlijk een verwijzing naar Rome is, een codenaam voor Rome, al zou het ook Babylon of zelfs Jeruzalem kunnen zijn. Dit is op verschillende manieren opgevat.

En Markus, mijn zoon, ook.

Markus is natuurlijk degene die het Evangelie van Markus heeft geschreven. Volgens Papias, de kerkvader, is Markus de schrijver van het Evangelie van Petrus. Petrus predikte het. Markus schreef het op. Blijkbaar was Markus in de latere jaren van Petrus' leven bij hem als een zoon. Niet zijn letterlijke zoon, maar meer zoals Timotheus de zoon van Paulus is. Paulus spreekt over:

Timotheus, mijn zoon.

Petrus spreekt over:

Markus, mijn zoon.

Gewoon een zoon in het geloof en een helper.

Groet elkaar met een kus van de liefde. Vrede zij u allen, die in Christus Jezus bent. Amen.

1 PETRUS 5:14

Dat lijkt sterk op de afsluitingen van Paulus:

Groet elkaar met een heilige kus. De gemeenten van Christus groeten u.

ROMEINEN 16:16

Zo eindigt hij deze korte brief, zoals hij die in vers 12 noemt. Hij is kort, maar hij zit boordevol. Daarom kon de behandeling ervan niet erg kort zijn. Amen.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- 1 Petrus 3:8
- 1 Petrus 4:4
- 1 Petrus 4:12
- Mattheüs 28:18
- Mattheüs 5:44
- 1 Petrus 4:1
- 1 Petrus 4:12-13
- Mattheüs 25:40
- Handelingen 9:4
- Zacharia 2:8
- 1 Petrus 4:13
- Kolossenzen 1:24
- Mattheüs 11:12
- 1 Petrus 4:14
- Mattheüs 5:10
- Mattheüs 5:11
- 2 Korinthe 3:18
- 1 Petrus 4:15-16
- 1 Petrus 4:17
- Ezechiël 9:5-6

- 1 Korinthe 11:30
- 1 Korinthe 11:31
- 1 Korinthe 11:32
- 2 Korinthe 10:4-6
- 1 Petrus 4:18
- 1 Petrus 4:19
- 1 Petrus 3:17
- 2 Timotheüs 2:3
- 2 Timotheüs 1:12
- 1 Petrus 4:16
- 1 Petrus 2:23
- 1 Korinthe 16:16
- 1 Korinthe 16:15
- 1 Petrus 5:1
- 1 Petrus 5:2
- Mattheüs 10:8
- 1 Petrus 5:3
- Mattheüs 20:25
- Markus 9:35
- 1 Timotheüs 2:12
- 1 Petrus 5:4
- 1 Petrus 5:5
- Spreuken 3:34
- 1 Petrus 5:6
- 1 Petrus 5:7
- Mattheüs 6:33
- 1 Petrus 5:8-9
- 2 Timotheüs 3:12
- Jakobus 4:7
- 1 Petrus 5:10-11
- Kolossenzen 1:27
- Lukas 24:25-26
- 2 Korinthe 4:17
- 1 Petrus 5:12

- 1 Petrus 5:13
- 1 Petrus 5:14
- Romeinen 16:16

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.